

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

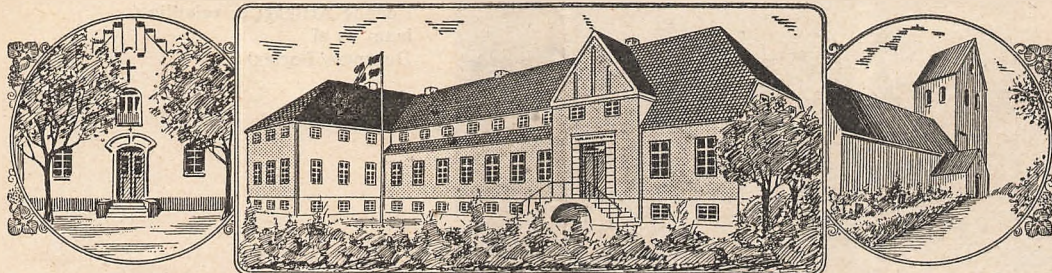
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

September 1948

„Bed og arbejd.“

40. Aarg. Nr. 9

Er det lige meget, hvad man tror paa?

Det er der jo nogen, der mener. Man kan undertiden høre Folk sige: „Aa, det gør ikke saa stor Forskel, hvad et Menneske tror, naar bare det mener det ærligt og oprigtigt med sin Tro“. Og vi kender allesammen det gamle Ord: „Enhver bliver salig ved sin Tro“, men der er formodentlig ikke mange, der véd, hvor Ordet stammer fra.

I Aaret 1740 kom Kong Frederik den Store paa Tronen i Prøjsen. Hans Får havde været meget streng i sine Fordringer til sine Undersaatters Trosbekendelse, men Frederik var en meget frisindet Mand, som ikke selv bekymrede sig videre om Religionen, saa han udtalte kort efter sin Tronbestigelse: „Her i mit Rige har enhver Lov til at blive salig paa sin Vis“. Disse Ord var altsaa ment som Udtryk for, at der i hans Rige skulde være fuld Religionsfrihed, — men Ordene er efterhaanden — i lidt ændret Form — blevet en staaende Formel for den Anskuelse, at det kan i Grunden være omtrent lige meget, hvad et Menneske tror paa, — enhver bliver nok salig ved sin Tro.

Den Tankegang, at det mere kommer an paa Troens Inderlighed end hvad

eller hvem man tror paa, er jo ellers farlig nok i det almindelige jordiske Liv; det vil dog vist alle indrømme.

Det hænder jo, at et Menneske kommer til at tage noget Gift, fordi han troede, at det var Medicin, der var i Flasken. Gør det ingen Forskel? En Mand kommer til Jernbanestationen; han skal med Toget sydpaa. Der holder et Tog ved første Perron; han tror bestemt, det er det Tog, han skal med, skønt det i Virkeligheden er et Tog, der gaar nordpaa. Jamen, hvad hjælper Mandens Tro ham saa? Hvis han skal naa sit Maal, saa maa han have en anden Tro og rette sig efter den. En Mand kan ved sin Underskrift som Kautionist komme til at betale en anden Mands Gæld. Han troede nemlig, at denne anden var en hæderlig Mand, men det viste sig, at han var en Kæltring. Gjorde det saa lige meget, hvad han troede?

Naar det er saa skæbnesvangert at tro forkert, hvor det drejer sig om almindelige jordiske Ting, skulde det saa være ligegyldigt, hvad eller hvem man tror paa, naar det drejer sig om det højeste af alt, det aandelige Liv, og om et Menneskes evige Skæbne.

Fra et K.F.U.M. & K. Delegeretmøde
paa Nyborg Strand

(Klicheerne til Billederne
i denne Artikel er velvilligst
laant os af
De unges Forlag)

Hvordan det begyndte!

KFUM i Danmark
fylder 70

Det, der begyndte hvordan, er nemlig KFUM i Danmark.

I min Lommekalender staar udfor d. 16. Septbr.: Den kristne Ungdomsbewægelse kom til Danmark 1878. — Det er altsaa lige 70 Aar siden i disse Dage. Naar man tænker den Tanke, udbryder man maaske: Tænk, er dette ungdom-

melige Foreningsliv med de mange nye Knopskud saa gammelt! Halvfjerd-sindstve er jo Støvets Aar, det synger vi i en kendt Salme. Men det kan jo ogsaa hænde, at man uvilkaarligt udbryder: Tænk, er det virkelig ikke længere siden! Og hvor maa det have været trist dengang, der hverken var KFUM

Nej, tværtimod! Det, der frelser, er ikke Inderligheden hos det Menneske, som tror, men det er Bærekraften hos ham, vi tror paa. Den skibbrudne bliver ikke reddet, om han nok saa inderligt klamrer sig til det synkende Skib; derved bliver han blot trukket med ned i

Dybet; men hvis han kan faa fat i et Redningsbælte eller noget andet, som kan bære ham oppe, da er han frelst.

Det er Bibelens Vidnesbyrd og alle sande Kristnes Vidnesbyrd siden Apostlenes Dage, at der er kun Een, der kan frelse, Jesus Kristus. „Tro paa den

eller KFUK, og især, hvor maa det have været vanskeligt at være troende ung dengang.

Naa, Trosliv sørgede Guds Aand for at bevare endda, og det er da godt, det ikke er afhængigt af ydre Rammer!

Men altsaa af forskellige Grunde er jeg kommet til at tænke paa denne 70 Aars Dag, og nu sidder jeg med Christian Gads Bog „Da vi var unge“ foran mig, og den synes mig mindst lige saa kildefrisk som ved Udgivelsen i 1928, ja, næsten endnu friskere.

Skal vi blade lidt sammen i Bogen? Vi begynder! — Jeg citerer:

„Hvorledes KFUM kom til Danmark.

Det var i 1878. Og i København begyndte det — den 16. Septbr.

Ganske vist vil nogle gamle Jyder lige Nord for Kongeaen fortælle os, at de var paa Færde endnu tidligere — allerede i 1876. I en vis Forstand kan det være rigtigt nok. En Tjenestekarl i Folding, en udjaget Sønderjyde paa 20 Aar, samlede om Søndagen en halv Snes Venner i sit Karlekammer, hvor han talte og sang med dem. Men først den 22. Februar 1880 fik han den organiseret i en Forening. Altsaa 1½ Aar senere end København. Det lader sig aldeles ikke bestride, at Hovedstadens Forening er den ældste“.

Vi Jyder holder jo af at sige, at vi er fredsommelige Mennesker (det sker for Resten, at Øboere hævder det modsatte!), og saa vil vi ikke kives om, hvorvidt det begyndte i København eller i Jylland. Vi følger igen Forfatteren:

„Vi drejer ind ad en Port i Østergade Nr. 38 for at finde Indre Missions Lo-

kale. Det er nemlig hele fire Aar, før det store kendte Missionshus „Bethesda“ blev indviet. — Vi maa ind over

Rudolf Frimodt

Gaarden, gennem en Mellemport, dybt ind i Baggaarden, op ad en skummel Trappe og ind i en Sal med lavt Loft, baaret af fire Piller ...

I Aften den 16. September er der noget nyt paa Færde: 30 unge Mænd med to Præster i Spidsen samt syv ældre Lægmænd, alle indbudte af Indre Missions Bestyrelse“.

Dette i Sandhed tilsyneladende ringe Opbud siger Bogen om: „Nu sker der noget stort, som vi længe har bedt Gud om!“

Vi synes saa ofte, at det nu om Stunder er „de ringe Dage“, saa vi er nærved at blive chokerede, naar vi hører

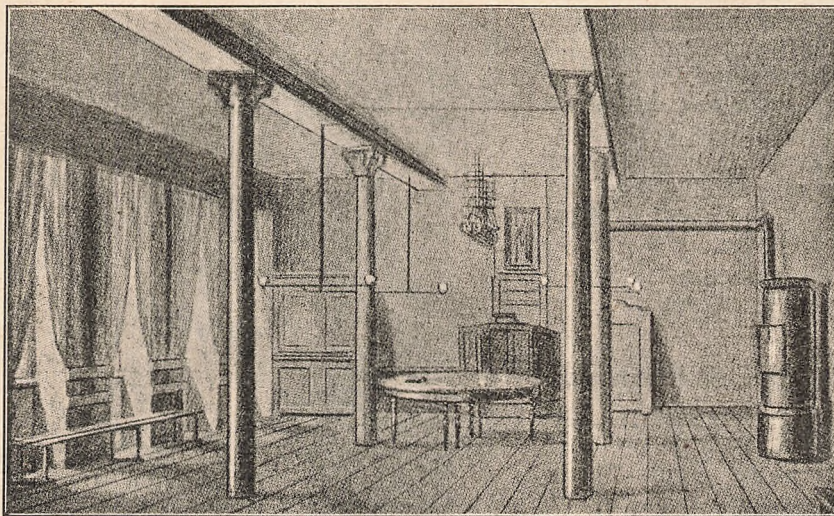
Herre Jesus Kristus, saa skal du blive frelst“ (Ap. Gern. 16, 31). Og vil man sige, at der er jo saa mange forskellige Religions-Retninger og Sekter, som allesammen siger, at de tror paa Jesus, saa er det godt at huske paa, hvad Apostlen Johannes skriver i sit 1. Brev,

Kap. 4: „I elskede, tro ikke enhver Aand, men prøv Aanderne, om de er af Gud; thi mange falske Profeter er draget ud i Verden. Derpaa kan I kende Guds Aand: enhver Aand, der beken- der, at Jesus er Kristus kommet i Kødet, er af Gud“.

Forfatteren hævde, at der dengang kun fandtes „en virkelig Vækkelsesprædikant“ i hele København! — Uvil-

ter, Adolf Hansen, Stifteren af Indre Missions første Højskole i Nr. Nissum“.

I Bogen præsenteres de dristige

Salen
paa Østergade³

kaarligt sammenligner man dengang og nu.

Bogen skildrer denne Mand og dette Møde:

„Frem træder Pastor Rud. Frimodt og byder velkommen. En forunderlig skøn Skikkelse paa 40 Aar, rank og ren. Et dejligt Ansigt, smuk Stemme, fin Fremtræden, og dog saa jævn. Men fremfor alt dette ubeskrivelige: grebet af Kristus. Han slaar ud med Haanden: „Naa, I unge Mænd, kan I saa synge „Kristi Stridsmænd“? Det kunde de, og saa holdt han Bøn, som den Mand kunde bede ...“

Blandt den halve Snes Studenter, der var mødt frem, præsenteres „en lille glad Svend, altid parat til en lystig Lat-

varmhjertede unge Mænd. Blandt dem lægger vi især Mærke til Kurvemageren Hermann Naumann, der var indvandret fra Magdeburg: „Han er Foreningens egentlige Grundlægger. Han var den, der gav de kraftigste Puf til Missionsbestyrelsen ... og som vi nu skal se, var det ham, der samlede de første levende Stene ... Følg med ud i Baggesensgade paa Nørrebro! I Nr. 23 (Stuen over Gaarden) havde Naumann sit Kammer — vor Forenings „Jerusalems-Kammer“.

De var fem, som samledes til 11 Møder i seks Uger forud for Stiftelsesdagen den 16. September. Vidt forskellige var de, men „vi mødtes med de samme Tanker: Hvor gaar vore unge,

Det vil altsaa sige, at kun der, hvor man bekender Menighedens gamle Tro, den Tro, som vi er døbt til, Troen paa Jesus som Guds Søn, der kom til Verden og blev Menneske for at sone vore Synder, kun der har man den rette Tro, den der kan frelse. Der er saa mange nymodens Lærdomme, som kun er fal-

ske Profetier, selv om de taler i bibelske og kristelige Udtryk, for det afgørende ved dem er noget andet end Troen paa den korsfæstede og opstandne Frelser. Derfor bliver ingen frelst ved dem, selv om de tror ærligt og inderligt paa dem.

Der er kun Een, der kan frelse: Jesus,

jævnaldrende hen? I Kirkerne ses kun faa og i Arbejdet for Guds Rige endnu færre“, fortæller den noble og beskedne Conrad Bangert.

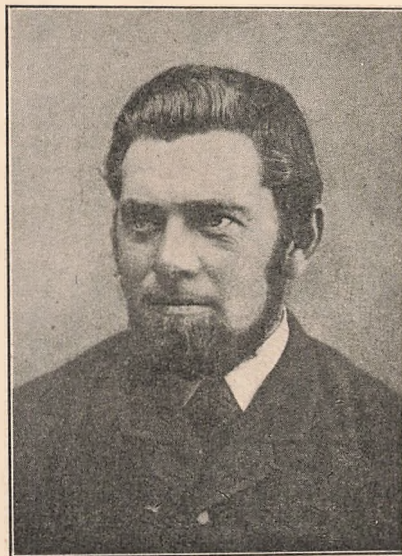
Saa samledes da disse fem til Bøn, Bibellæsning og Drøftelse af, hvorledes man kunde vinde Kammeraterne for Kristus. — Ja, saaledes blev Grunden lagt til Københavns KFUM.

Christian Gad fortæller: „Foreningen havde bestaaet i 5 Maaneder, da jeg fandt derhen en Tirsdag Aften i Februar 1879. Naturligvis gik det til ganske som i Johs. Ev. Kap. 1 Slutn.: En god Ven tog mig under Armen og trak mig derhen ... Mit første Indtryk glemmer jeg aldrig. I den lavloftede Sal paa Østergade sad ca. 60 unge Mænd paa nogle tarvelige Bænke, der var anbragt i Kreds rundt om et stort gammelt Spisestuebord af Fyrretræ og — om Formanden: Jævn og ligefrem sad Pastor Schousboe eller stod eller snarere red med det ene Ben paa Bordkanten og med sit Ny Testamente i Haanden ... Mødet faldt altid i to Dele, ofte med en Tepakvise i Midten: en opbyggelig og en underholdende, men denne Underholdning var altid af en ret alvorlig Karakter ... Til Fest samledes man tre Gange om Aaret: Julefest, Stiftelsesfest og — „Skovfest“.

„Det spirer ude i Landet.

Drag dine Sko af! Atter er vi paa hellig Grund, naar vi staar foran de første Spirer ... Tag med Toget vestpaa til Esbjerg. Staa af midtvejs ved Brørup Station. Gaa en Milsvej mod Syd ned til den gamle Grænse til Landsbyen Folding. Der sidder i 1880 nogle

troende unge Mænd med Bibel i Haand hver Søndag Eftermiddag. Deres Leder er en ung Tjenestekarl Mads Christensen.

Mads Christensen

sen, 24 Aar gammel, en lys og glad Kristen. Han er Sønderjyde, født i Egvad Sogn ved Aabenraa, men tidligt udvist derfra (de nationale Brydninger). 17 Aar gammel er han blevet kristelig vakt og er fra sit 20ende Aar den aandelige Leder for en lille Flok (10—12) af ligesindede. Der paastaas, at han begyndte at samle dem allerede i 1876 — i sit eget lille Karlekammer, et meget snævert og fugtigt Rum i en Staldlænge. Stedet vises endnu. Gulvet var af Kampesten, kun en eneste Stol fandtes. 3 a 4 kunde sidde paa Sengekanten, Resten maatte staa op. Men der var

Guds Søn, han der aabenbarede os Guds Kærlighed til Syndere, han, der møder os i vor Daabs Naade og ved Nadverbordet i den Menighed, som lader sig opbygge paa Profeters og Apostles Grundvold, idet Hovedhjørnestenen er Kristus Jesus.

Det er ikke lige meget, hvad vi tror

paa, for det er, som Apostlen Peter engang sagde (Ap. Gern. 4, 12): „Der er ikke Frelse i nogen anden (end Jesus); thi der er ikke under hele Himmelen givet Mennesker noget andet Navn, hvorved vi kan frelses“.

O. N. (Efter Nr. Nissum Kirkeblad).

Hjerterum, og Guds Aand var til Stede“.

Ved samme Tid bryder det i den

H. F. Poulsen

frosne Jord i Outrup (ved Varde), i Aarhus, Harboøre, Vejle, paa Struer og Holstebro Egnen. Spæde, men livskraftige Vaarblomster stikker Hovedet gennem den endnu halvfrosne Jord. Der er Vaarbrud!

Og ved samme Tid (1880) „gaar en ung dansk theologisk Kandidat nede i Byen Neuchatel. Han er dernede for at studere kirkeligt Liv i det franske Schweiz . . . En Dag, da han gaar paa Gaden, skraar en Student hen til ham og indbyder ham til en Sammenkomst samme Dags Aften med andre om Guds Ord“.

Dette blev den unge H. F. Poulsens Skæbne. Han blev grebet af Kristus og — af Ungdomsarbejdet. Som Præst paa Vordingborgegnen virker han utrættelig for sine „Ynglingeforeninger“, han faar oprettet et lille Kvartals-Tillæg til „Almindelig Kirketidende“ og kalder dette for „Ynglingeforeningstidende“. Fra 1885 udgik det to Gange maanedlig. Samme Aar kunde Pastor Poulsen, der

nu var blevet Sekretær for Ynglingeforeningerne, melde om hele 50 Foreninger! (I Marts 1885 kunde Pastor C. Moe endvidere melde om de første 6 Pigeforeninger: Asp, Handbjerg, Tavlov, Stenderup (v. Horsens), Harboøre og Holmsland).

Større Fællesmøder begynder.

„I 1884 begyndte man i større Stil (med Fællesmøder), baade Jyder og Sjællændere. Ovre i Asp fik den utrættelige Lærer Bransholm Mod til at kalde Ungdommen sammen en Dag midt i Ugen, og han blev ikke skuffet. Dagen begyndte med et Formiddagsmøde Kl. 10 for de ældre. Der talte Pastor C. Moe og Vejrum-Præsten, den grundige og sindige Pastor C. F. Koch. Om Eftermiddagen strømede de unge til. Lærer N. M. Lind talte og den uforlignelige Anders Stubkjær, der altid sprudlede af jydsk Skæmt paa Talerstolen lige saavel som i Samtale. 2000 ældre og yngre var samlet i Præstens Gaard og Have. Hele fire Prædikener fik man altsaa dér, og solide har de jo sikkert været. De var jo alle jyske, endda vestjyske“. — Dagen efter samledes Sjællænderne til Møde i Haslev. Til dette havde Pastor H. F. Poulsen indbudt alle (der var 10) Sjællands Ynglingeforeninger. — Paa Fyn kunde man ikke drive det til mer end en Skovtur, men til Gengæld fik man Chr. Richardt til at skrive en Sang til Lejligheden. Det blev den smukke Ungdomssang: „Ja, kom du hid i Skoven, du kristne Ungdomsflok“.

Vilh. Beck og „det menneskelige“.

Vilh. Beck, Indre Missions store Høvding, forstod Ungdommen og blev forstaaet af den. Han var den selvskrevne Hovedtaler ved de rigtig store Møder. Et saadant blev holdt i Pinseugen 1891 i Kolding, ca. 6000 Mennesker samledes paa Slotsruinernes mægtige Gaardsplads. Et vældigt Fremmøde! En ung Præst indledte over „Den kristelige Ynglingeforening og Hjemmet“. Han

udtalte bl. a.: I et Hjem sidder man ikke altid og læser i Bibelen og synger Salmer, vore Foreninger skal være et Hjem, derfor maa vi have noget af det menneskelige med.

Der blev en voldsom Debat, der varede i 3 Timer. Her var det, Vilh. Beck sagde de saa ofte citerede Ord: „Her er brugt et fremmed Ord, deraf den megen Misforstaaelse. Det menneskelige er et fremmed Ord i Indre Mission. Det findes ikke i Indre Missions Ordbog“.

Men Vilh. Beck fortsatte: „Spørgsmaalet er, om vi udelukkende skal befatte os med det gudelige. Nej, vi skal have alt det med, som troende kristne Mennesker kan have Gavn og Glæde af at befatte sig med. Vore unge kan have godt af Undervisning, Oplæsning og Sangøvelse — blot det ikke glider ud i det ugudelige. Tag kun disse Ting op — det ikke-gudelige. Men kun hvis de troende i Foreningen har Lyst til sligt! Aldrig for at bruge Limpinde til at fange løse Fugle paa. Vi vil ikke fange Folk til Guds Rige uden ved Ordet alene“.

For mig kunde det have været interessant at føre Linierne længere frem, men jeg har maaske allerede trættet nogle af Læserne, og saa minder jeg da kun om, at det blev Olf. Ricard, der menneskelig talt blev det store Navn inden for KFUM og K i Begyndelsen af dette Aarhundrede. Om ham er der tidligere skrevet i dette Blad, og han var vel endnu en Artikel (og flere til) værd. Men den Artikel skal i hvert Fald ikke skrives i Dag! — O. R. evnede at forene det menneskelige og det kristelige ved Livet i Gud, og han lærte andre det samme.

Jeg vil blot til Slutning endnu en Gang minde om, at KFUM (og K) trods sine 70 Aar endnu er en livskraftig Yngling, men med noget af Aarenes Sathed over sig, og saa citerer jeg Ordet (og beder Læserne tage sig det til Hjerte): „Kommer eders Vejledere i Hu, som har forkyndt eder Guds Ord, og idet I betragter deres Vandringens

Udgang, saa efterlign deres Tro“. Hebr. 13., 7.

Og vi paa NNH sender den 70-aarige

Vilh. Beck

Yngling en hjertelig Hilsen og Tak og ønsker Guds Velsignelse over Dagen og Vejen fremover.

Lawrits Kaag.

HØJSKOLEPOST

Stævne i Nykøbing Mors.

Vi glæder os til at komme til Stævnet paa KFUM, Nykøbing Mors, Søndag d. 10 Oktbr.

Vi er de sidste Par Aar kommet i mer livlig Forbindelse med Morsingboerne igen og haaber, at dette ogsaa vil give sig Udslag i godt Fremmøde!

Kl. 15 pr. Kaffebord. — Velkomst ved Vice-skoleinspektør O. Jensen. — Forstander Kaag fortæller: „Vor fælles Skole“. — Afslutning ved Kandidat Kristensen.

Kl. 20 Møde i Missionshuset. Kristensen og Kaag taler.

Bed for Stævnet. — I maa gerne tage en Ven eller Veninde med. — Hjertelig velkommen allesammen.

Højskolelærerne

fra I.M.s Højskoler samles til vort aarlige Samvær d. 15.—18. Oktbr. I Aar er Rønne Højskole Vært. Ogsaa paa NNH er der nogle, der glæder sig til et sikkert frugtbringende Møde.

Norske Højskolefolk paa Besøg.

Vi har haft et kort Besøg af Forstanderen og fire Lærere fra Sørlandets kristelige Ungdomsskole i Norge. De var paa Rundtur i Danmark og Sverige, og vi fik et godt og udbytte- rigt Samvær, og Eleverne fik Lejlighed til at høre norske Højskolefolk.

Vinterskolen.

Der er 8 færre indmeldt end paa samme Tid i Fjor. Vi er meget spændte paa, hvad September og Oktober vil bringe.

Til Sommerskolen er der allerede indmeldt 10 Elever. (I Fjor 1 = een).

Min Kones Helbred.

Det er en Glæde at fortælle, at det gaar over Forventning godt med min Kones Helbred. Dog skal hun endnu være forsigtig.

Forstanderens Møder:

Fredag den 1. Oktober Møborg.
Onsdag den 6. Oktober Fåbjerg.
Lørdag den 9. Oktober Skaarup, Thy.
Søndag den 10. Oktober Nykøbing M.
Tirsdag den 12. Oktober Kolding.
Onsdag den 13. Oktober Sdr. Omme.
Torsdag den 14. Oktober Grindsted.
Onsdag den 20. Oktober Dybe.
Torsdag den 21. Oktober Sdr. Onsild.
Fredag den 22. Oktober Tolstrup.

Til Lykke.

Lørdag den 25. ds. vies i Nr. Nissum Kirke Ingrid Kaag og Lærer N. Mølgaard.

Frk. Mikkelsens Møder.

Tirsdag den 5. Oktober KFUK, Thisted.
Onsdag den 6. Oktober Nørhaa.
Torsdag den 7. Oktober Bedsted.
Lørdag den 9. Oktober Hallund Skole.
Mandag den 11. Oktober Selde.
Tirsdag den 12. Oktober Roslev.
Onsdag den 13. Oktober Aulum.
Torsdag den 14. Oktober Egtved.
Desuden Københavnerkredsen sidst i Oktober Maaned.

Vi er samlet

i Nora Bachs Hjem Søndag den 29. August og sender herfra en Hilsen til Forstanderparret, Lærerpersonalet og alle Kammeraterne fra Sommeren 1947.

*Stinne Nykjær, Vera Henningsen,
Anna Østergaard og Nora Bach.*

Kandidat Kristensens Møder.

Tirsdag d. 12. Oktbr. i Vorbasse.
Onsdag d. 13. Oktbr. i Kolding.
Torsdag d. 14. Oktbr. i Sdr. Omme.
(De tre sidstnævnte Steder: 3 Dage paa Højskole).

Kammerater fra Sommeren 41!

Nu prøver Guldsnoren igen at samle sine Perler. Den er forlængst gaaet i Stykker, og det er ikke lykkedes mig at finde ud af, hvor de uægte Perler, der var Aarsag til Ulykken, sad.

Nu prøver vi at sortere Perlerne — Alle ægte Perler, der ønsker at opsamles paa Guld- snoren igen, bedes sende tydeligt Navn og Adresse inden 1. Oktober.

Jenny Klausen,

Børnehj. Solbakken, Højbjerg, Aarhus.

En Hilsen fra fire Efterskoleelever 47.

Kære Nissum Venner
her en Hilsen vi jer sender,
to Viborg-Piger til Thisted ta'r,
nu sammen vi det dejligt har,
skønt Solen ej fra Himlen skinne,
vi har det dejligt paa „Idasminde“,
og derfor en kærlig Hilsen vi sender
til alle I „gamle“ Højskolevenner.

Ester Iversen. Else Nørgaard.

Martha Iversen. Eva Pedersen.

Samlede i Durup Missionshus d. 18. August sender vi en hjertelig Hilsen til vor Skole og vore Kammerater.

Signe Kjær Madsen 40, Marie Mortensen (f. Jeppesen) 42, Ingrid Schou (f. Mortensen) 43, Christa Boe 46 og Anna Jeppesen 48.

Vandremappen for Vinterskolen 36/37 har besøgt mig d. 11. September og „Sølvsnoren“ 34/35 13. September. A. Kr.

Adresseforandringer

Sommerskole

- 1947 Frk. Janne Frydendahl, Vind — J. F., Gymnasiet, Rønde.
- 1943 Frk. Ingrid Mortensen, Durup — Fru Ingrid Schou, Durup St., Durup.
Frk. Ingrid Hørup, Nr. Nissum Sem., Nr. Nissum — Lærerinde Frk. I. H., Sønd- bjerg Børnehjem, Uglev.
- 1942 Frk. Hansa Mørch, Aldersrovej 27, Aarhus — H. M., Martha Hjemmet, Thunø- gade 35, Aarhus.
Frk. Lis Madsen, St. Kannikestræde 8^a, København K (eventuelt Den udvidede Højskole, Haslev) — L. M., Grynderup Skole, Nørager.
- 1941 Frk. Gudrun Kaag, Vilstrupgaard, El- tang — Fru Gudrun Gotfredsen, Brænd- gaard, Vandel.
Lærerinde Frk. Helen Jørgensen, Linde- gade 30, Christiansfeld — Samme, Saxild Skole, Saxild, Odder.
Fru Lillian Juel Jensen, Braarupvej 89, Skive — L. J. J., Østergade 27, Skive.
Fru Signe Laier, Vesterled 20, Viborg — S. L., Nørregade 10, Viborg.
- 1940 Frk. Anna Kristensen, Øksendrup, Hjerm — Fru Anna Lind, Øksenbjerg, Hjerm.
- 1939 Sekretær Frk. E. Thinggaard, KFUK, Vejle — Samme, Rær Skole, Thisted.
- 1938 Frk. Dagny Maarbjerg, c/o Anton Peder- sen, Skarrild, Kibæk — D. M., Pjedsted.
- 1936 Frk. Gerda Mogensen, Thusholt, Sørvad — Fru Gerda Femhøj Jensen, Vedersø, Ulfborg.